

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/9/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318011607
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2318011607.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného T. X., v konaní o žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.01.2020 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 25.09.2019 č. k. 9Nt/21/2018-22 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného T. X., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením zo dňa 25.09.2019 č. k. 9Nt/21/2018-22 okresný súd podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku návrh odsúdeného T. X. na povolenie obnovy konania pôvodne vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 2T/199/2015 zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/199/2015 zo dňa 13.01.2016, bola schválená dohoda o vine a treste a odsúdený bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov so zaradením do stredného stupňa stráženia, ochranný dohľad na 2 roky a trest prepadnutia veci.

Okresný súd mal za preukázané, že v konaní vedenom na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 2T/199/2015 nevyšli dodatočne najavo nové skutočnosti a dôkazy, resp. také skutočnosti a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme, a ktoré by v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mohli odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Podľa príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov nariadil policajť so súhlasom prokurátora túto prehliadku dňa 04.12.2014 a podľa zápisnice o jej vykonaní k nej došlo dňa 02.02.2015. Nikde v príkaze sa nenachádza dátum, do ktorého sa má prehliadka vykonať, a takúto dobu explicitne neustanovuje ani zákon. Okresný súd sa ale nestotožnil s názorom odsúdeného, že vykonanie prehliadky do 2 mesiacov od nariadenia je taká doba, ktorá by spôsobovala nezákonnosť tohto úkonu. Nejednalo sa o prehliadku priestorov slúžiacich na bývanie, ktoré si zaslúžia osobitnú ochranu, ale o prehliadku úžitkových priestorov reštaurácie, ktorá iste znesie primeraný odklad na nastolenie vhodnej situácie na jej vykonanie ako z hľadiska prítomnosti drog, ktoré sa tam predpokladali, tak i z personálneho hľadiska policajného zboru. Z uvedeného dôvodu okresný súd zamietol aj návrh na vypočutie príslušníkov PZ, keďže mu ani nie je zrejmé, čo sa má ním dosiahnuť, pôsobí to, že odsúdený od nich chce zopakovať iba znenie zápisnice.

Ani v spôsobe vydania drogy nevidel okresný súd nesúlad a jeho nezákonnosť, ako to uvádza odsúdený. Podľa zápisnice o prehliadke iných priestorov zo dňa 02.02.2015 odsúdený na výzvu predchádzajúcej

tejto prehliadke uviedol, že sa tam žiadne drogy nenachádzajú. Následne bolo prístupné k výkonu samotnej prehliadky a už počas nej vydal odsúdený igelitovú tašku s drogami. Tomuto presne zodpovedá výpoveď svedkyne Z. W., že na výzvu pred zahájením prehliadky odsúdený nič nevydal a následne v priebehu prehliadky dobrovoľne vydal polícii vrecká s drogami. Okresnému súdu teda nie je zrejmé, v čom videl odsúdený rozpor a každopádne musí konštatovať, že dôkazom u úkone prehliadky je primárne riadne vyhotovená zápisnica o tomto úkone, a nie svedecká výpoveď, ktorá navyše ani nie je v rozpore s ňou. Nemožno sa absolútne stotožniť ani s konštatovaním, že vydanie drog je jediným dôkazom preukazujúcim vinu odsúdeného - odsúdený zjavne „zabudol“ na svoje vlastné výpovede, kde sa k tomuto skutku priznáva a na uzavretú dohodu o vine a treste (!), ktoré sú sami o sebe závažnými usvedčujúcimi dôkazmi. Z uvedeného dôvodu okresný súd odmietol vykonať aj dôkaz a to výsluch svedkyne W..

Nakoniec požiadavka výsluchu štatutára právnickej osoby vlastniacej predmetnú nehnuteľnosť je podľa názoru okresného súdu bezpredmetná. V zmysle § 101 ods. 1 Trestného poriadku sa príkaz na prehliadku iných priestorov doručuje vlastníkovi alebo užívateľovi nehnuteľnosti a v tomto prípade bol doručený práve odsúdenému ako užívateľovi, ktorý prevádzkoval v uvedených priestoroch reštauráciu „Q. B.“. Zákon nevyžaduje, aby bol tento príkaz doručený obom, stačí jednému z nich.

Z uvedených dôvodov okresný súd návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený (č. I. 21 spisu), ktorú do rozhodnutia sťažnostného súdu bližšie písomne neodôvodnil.

Prokurátor prítomný na verejnom zasadnutí sa vzal práva na podanie sťažnosti (č. I. 21 spisu).

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd na podklade sťažnosti podanej odsúdeným v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a tak dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného T. X. nie je dôvodná.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zistil, že

- Rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/199/2015 zo dňa 13.01.2016, bola schválená dohoda o vine a treste a odsúdený bol uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona v a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov so zaradením na výkon trestu do stredného stupňa stráženia, ochranný dohľad na 2 roky a trest prepadnutia vecí.

- Dňa 18.10.2018 podal odsúdený žiadosť o povolenie obnovy konania.

Sťažnostný súd konštatuje, že súd I. stupňa postupoval v danej veci v súlade so zákonom a správne, keď na podklade žiadosti odsúdeného o povolenie obnovy konania túto preskúmal, určil vo veci termín verejného zasadnutia na deň 25.09.2019 a vykonal ucelené dokazovanie smerujúce k meritórnemu rozhodnutiu. V rámci postupu svojho konania vykonal výsluch odsúdeného, oboznámil listinné dôkazy z pôvodného trestného spisu sp. zn. 2T/199/2015. V konečnom dôsledku tieto dôkazy aj vecne správne vyhodnotil. Po vykonaní procesne správneho dokazovania dôvodne dospel k tomu záveru, že nie sú splnené zákonom predpokladané dôvody na povolenie obnovy napadnutého trestného konania v zmysle ust. § 399 ods. 2 Trestného poriadku, keďže nie sú zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 Trestného poriadku.

Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ust. § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky relevantné právne skutočnosti a tiež svoje právne úvahy, na základe ktorých dospel k nevyhnutnosti zamietnuť návrh na povolenie obnovy konania.

Sťažnostný súd si všetky závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018)

Podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku, súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394.

Sťažnostný súd konštatuje, že pre povolenie obnovy konania vo všeobecnosti musia byť kumulatívne splnené dve podmienky. Musia nastať skutočnosti súdu skôr neznáme a zároveň musia byť spôsobilé privodiť priaznivejšie rozhodnutie pre páchatel'a v tomto prípade vo výroku o vine a treste.

Možnosť zasahovania do právoplatných rozhodnutí súdu je však v súlade so zásadou nemennosti právoplatných rozhodnutí pre zaručenie právnej istoty striktno obmedzená určením procesných zákonných kritérií uvedených v citovanom ustanovení § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Zo systematického zaradenia inštitútu obnovy konania medzi mimoriadne opravné prostriedky je zrejmé, že konanie o povolenie obnovy konania nedochádza k opätovnému prehodnoteniu veci, ale jedná sa len o posúdenie, či nová skutočnosť, ak je vôbec daná, spôsobuje takú zmenu dôkaznej situácie, že by bolo potrebné obvineného spod obžaloby oslobodiť, alebo uznať za vinného podľa miernejšieho ustanovenia zákona.

Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorého účelom je odstrániť nedostatky skutkových zistení už právoplatných rozhodnutí, a to v prípadoch, keď príčiny zistených nedostatkov vyšli najavo až po právoplatnosti pôvodného rozhodnutia.

Odsúdeným produkované dôkazy po vecnej stránke nie sú takého charakteru, aby zakladali a spĺňali podmienky pre povolenie obnovy konania tak, ako to má na mysli ust. § 394 Trestného poriadku.

Sťažnostný súd uvádza, že pri hodnotení vykonaných dôkazov nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti resp. dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu dôkaznej situácie oproti pôvodnému skutkovému zisteniu. Nad rámec toho čo už uviedol súd I. stupňa vo svojom napadnutom uznesení, sťažnostný súd uvádza, že rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/199/2015 zo dňa 13.01.2016, bola schválená dohoda o vine a treste medzi (v tom čase) obvineným T. X. a Okresnou prokuratúrou Galanta, kedy (v tom čase) obvinený v zmysle § 333 ods. 3 Trestného poriadku zodpovedal na všetky otázky položené súdom kladne. Len pre poriadok sťažnostný súd uvádza, že jednou z otázok na ktoré (v tom čase) obvinený odpovedal kladne je aj v zmysle § 333 ods. 3 písm. h/ Trestného poriadku aj uznanie viny za spáchaný skutok, ktorý sa v návrhu dohody o vine a treste kvalifikuje ako určitý trestný čin (v danom prípade ako obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. e) Trestného zákona). Vzhľadom na to, že (v tom čase) obvinený odpovedal na všetky otázky v zmysle

§ 333 ods. 3 písm. a/ až j/ Trestného poriadku kladne okresný súd uzavretú dohodu vyhodnotil ako primeranú a spravodlivú a postupom podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku ju aj schválil. Výrok o vine sa stal teda právoplatným dňa 13.01.2016, teda nič na tom nezmenili ani návrhy na vykonanie dokazovania v konaní o obnove konania prezentované odsúdeným, naviac keď tieto skutočnosti mohli byť okresnému súdu známe už pri vynesení rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/199/2015 zo dňa 13.01.2016.

Záverom sťažnostný súd uvádza, že v konaní o obnove konania neplatí revízny princíp, podľa ktorého by bol sťažnostný súd oprávnený skúmať správnosť všetkých výrokov napadnutého rozhodnutia (Rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 02.11.2017, sp.zn. 5To/57/2017).

Krajský súd dospel k záveru, že súd I. stupňa správne postupoval keď návrh na povolenie obnovy konania odsúdeným zamietol, pretože námietky uvedené v sťažnosti voči tomuto uzneseniu nepovažoval krajský súd za dôvodné a podanú sťažnosť odsúdeného následne podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.